

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות

ממורינו דאש

הישיבה שליט"א

צ"ח

שנה ב'

פרשת בהעלותך

תשפ"ה

ליל שישי פרשת
בהעלותך תשפ"ב

שיעור ביום שני

פרשת בה"ב תשפ"ה

בירושלים עיר הקודש

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com

ליל שישי פרשת בהעלותך תשפ"ב

הזכיה לבוא שוב לשמוע העצות מרבינו

שלאהרן הכהן היה חלישות הדעת, אף שאהרן הכהן זוכה להיכנס לתוך קדשי הקדשים, יש לו חלישות הדעת, אולי אני לא חשוב בשמים, הרי לא לקחו אותי עם הנשיאים, מדבר זה לבד אפשר לקבל חיזוק עצום, כפי שרבינו אומר, ששמע מצדיקים גדולים, שעל כולם עברו חלישות הדעת, אנשים מתקרבים לצדיק ומתחילים לעבוד את ד', מיד עובר על כל אחד חלישות הדעת, היצר מבלבל אותו שהקב"ה לא מרוצה ממנו, אי אפשר למנות את כל הבלבולים שעובר על האדם, הרה"ק ר' נתן אומר פעם שהוא יודע כבר את כל ענייני החיזוק שאפשר לחזק על כל ענייני המניעות והחלישות הדעת והבלבולים, כי כל יום היתה לו מחשבה חדשה ומניעה חדשה, שרק רצו לקחת אותו מהקב"ה ומרבינו.

ההתרחקות כולו התקרבות

רבינו מדבר מזה בליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ח: כשאדם נכנס בעבודת השם, אזי הדרך, שמראין לו התרחקות, ונדמה לו שמרחיקין אותו מלמעלה ואין מניחין אותו כלל להיכנס לעבודת השם, ובאמת כל ההתרחקות הוא רק כולו התקרבות וכו', וכל הנ"ל עבר על כל הצדיקים. ודברים אלו אנו רואים בפרשתינו, איך שאהרן הכהן זוכה להיכנס לפני ולפנים, בכל זאת אומר רש"י 'חלשה דעתו', עבר עליו חלישות הדעת, והקב"ה חיזקו ואמר לו, חייך שלך גדולה משלהם, שאתה עומד ומטיב את הנרות. כל יהודי ויהודי יש לו את העבודה שלו, שהיא יותר גדולה מהכל,

חסדי השם שאנו זוכים להתאסף שוב ולדבר מהעצות של רבינו, כי יש על ענין זה מניעות עצומות ובלבולים גדולים, מדי שבוע בשבוע עוברים על האברך כל מיני מחשבות, האם חשוב שאלך לשיעור או לא, מה כבר ידברו בשיעור, וכך זה כל פעם כשרוצים לעשות כל פעולה קטנה להתקרב יותר אל רבינו, מגיעים שוב בלבולים חדשים, האם זה באמת נחוץ או לא, רבינו אומר את זה, שאחרי שיהודי מתקרב לצדיק ומצליח לשבור מחיצה אחת, מגיעים נסיונות חדשים, אחרי שזכה והגיע לצדיק, היצר מבלבל אותו, למה הגעתי לצדיק, הרי בזמן זה הייתי יכול ללמוד ולעשות דברים חשובים אחרים, ולכן כשאנחנו זכינו ועברנו את המניעות האלו והגענו להתאסף יחד, בוודאי נזכה לדברים טובים, ונדבר כמה נקודות מהפרשה שאפשר למצוא בספרי רבינו ותלמידיו.

על כל מי שמתקרב עוברים חלישות הדעת

התורה הקדושה אומרת, וידבר ד' אל משה לאמר דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות, ורש"י מביא את דברי חז"ל: למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים, לפי שכשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה אז דעתו שלא היה עמהם בחנוכה, לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקב"ה, חייך שלך גדולה משלהם שאתה מדליק ומטיב את הנרות. רש"י מספר לנו

להניח תפילין, ואם הקב"ה אומר לי לשמור שבת אשמור שבת, על אף שאני מרגיש רחוק, ואני עוד יעשה תשובה על הכל, כרגע אני ממשיך לעשות את ציווי השם.

עם כל החלישות הדעת והבלבולים, עדיין יש לו את העבודה שלו שהקב"ה נהנה ממנו, יהודי זוכה והולך להתפלל וללמוד, ומטיב את הנרות, ובזה עבודתו גדולה מאוד.

חשבון הנפש רק פעם ביום

רבינו אמר פעם דיבור נורא [חיי מוהר"ן סימן תנ"ג]: כמו שאתם רואים אותי, הרי אתם בוודאי מחזיקים אותי לצדיק גמור, אף על פי כן אם הייתי עובר חס ושלום עבירה גדולה ביותר, לא היתה העבירה משלכת אותי כלל, רק הייתי אחר העבירה איש כשר כמו קודם, רק אחר כך הייתי עושה תשובה. כשיהודי רוצה להתחיל ללמוד או להתפלל, מגיע היצר ואומר לו, זה לא בשבילך, תשקיע בילדים, העיקר שהם יהיו יראי שמים, אתה כבר בין כה אבוד, הרי כבר פגמת ואתה מלא בעבירות, אולי בגשמיות אסכים לדברים כאלו, כשהסוכן רכבים יגיד לי שיש רכב אחר יותר טוב, שם אחשוב שלא מגיע לי רכב יותר טוב, וזה מעניין ששם לא חושבים על זה, ורק כשצריך להתפלל וללמוד, אז מגיעים המחשבות האלו, וכי תיקון חצות בשבילי? וכי ללכת למקווה בשבילי? רבינו אמר לנו שהוא רוצה שנהיה כל היום בשמחה, לא לעשות חשבון הנפש כל היום, רק בהתבודדות, על אף שחשבון הנפש הוא דבר מאוד מאוד גבוה, אבל אם חיים עם זה כל הזמן, מגיעים למסקנות מאוד נוראיות, כל היום צריך להתפלל וללמוד עם כולם, ולא לחשוב יותר מדי, האם מתאים שכן אדם שככה מדבר וככה מסתכל, שילמד ויתפלל, כי מי שיעשה כל הזמן חשבון הנפש יראה שמכך רגל ועד ראש אין בו מתום, והוא לא ראוי לתורה ולעבודת השם, ולכן אמר רבינו שרק פעם אחת ביום צריך להתבודד טוב, ולעשות חשבון הנפש, ושאר כל היום יהיה בשמחה.

אף כשיש חלישות הדעת עושים רצון

השם

ואומרת התורה, ויעש כן אהרן, ואומר רש"י להגיד שבחו של אהרן שלא שינה. וכולם שואלים מה החידוש בזה שאהרן הכהן לא שינה מדברי השם, אבל מתוך ספרי רבינו אפשר להבין, שאחרי שיש לאדם חלישות הדעת, והוא תמיד חוזר ושב בתשובה, ושוב נופל לחלישות הדעת מי אני ומה אני, בכל זאת ברגע שזה מגיע לעשות את המצוות, הוא לא חושב מי אני ומה אני, ברגע שהקב"ה אמר שצריך להניח תפילין, הוא מניח תפילין, להגיד שבחו של אהרן שלא שינה, אהרן הכהן ראה את כל הפרשה שהיה לנו בשבוע שעבר, איך שאת כל נשיא מבארים הדק היטב, מה הוא הביא, מתחילים שוב להגיד את הכל מחדש על כל נשיא ונשיא, ורק על אהרן ועל השבט שלו לא אומרים כלום, אהרן היה בטוח שהוא הכי נמוך מתוך כלל ישראל, אין לו שום חלק בכל הקרבת הנשיאים, אבל הוא לא הפסיק לרגע אחד לעשות את המצוות, כשהגיע הזמן לעשות מצווה, הוא לא עשה שום חשבון, להגיד שבחו של אהרן שלא שינה, וכל אחד יכול לקחת לעצמו לימוד ומוסר השכל מזה, גם אם אתה מאוד שבור ואתה ממש יודע שאתה לא חשוב בשמים, בכל זאת ברגע שמגיע זמן תפילת ערבית, הולכים להתפלל, כי בשולחן ערוך כתוב שצריך להתפלל ערבית, ולא כתוב שם בסוגריים שמי שיש לו חלישות הדעת ומרגיש רחוק מהקב"ה הוא פטור. אלא כל אחד צריך להתפלל ולהמשיך לעשות מה שצריך לעשות על אף החלישות הדעת שיש לו, הקב"ה אומר לי להניח תפילין אני ימשיך

פעם ביום להתבודד, כל אחד כמה שהוא יכול, ובזמן זה עושים חשבון הנפש, רבש"ע מה יהיה איתי אני רוצה להיות ירא שמים, רבש"ע כל כך קשה לי, אני חייב ללכת ברחוב לעבודה, אני נשרף, אני לא יודע מה יהיה איתי, חשבתי שכבר אצליח להתקדם קצת בענייני קדושה, אבל יש לי יצר הרע כזה גדול. וכל זה בהתבודדות, אבל כשמגיע לעשות מצוה, וכשמגיע הזמן ללכת לבית מדרש, לא חושבים כלום, נכון שלא צריכים אותי, אני הולך עכשיו להדליק את המנורה, כי הקב"ה אמר לי להדליק, להגיד שבחו שלא שינה.

נטילת ידיים שחרית

כל בוקר יהודי נוטל את ידיו בלי חשבונות אם הוא ראוי לזה או לא, כתוב בזוהר הקדוש שיהודי שנוטל ידיו מיד בבוקר, הוא מוריד מעצמו את כל הדינים והרוחות רעות. ויש על דבר זה יצר הרע גדול מאוד, להכין בלילה זה לוקח כמה שניות בודדות, אבל אנשים דוחים את זה, אני לא מבין איך בדיוק דוחים את זה, ועל מה סומכים, הרי אסור להוריד את הרגליים מהמיטה בלי נטילת ידיים, הרה"ק הרבי ר' זושא אומר על זה את הפסוק "יתייצב על דרך לא טוב רע לא ימאס", אם האדם מתייצב על הארץ ללא טוב, ללא נטילת ידיים, רע לא ימאס כל היום וכל הלילה רח"ל. כשמגיעים אלי כבר בישיבה גדולה, זה מאוד קשה להרגיל אותם, ילדים שהתרגלו לזה בגיל קטנות זה נהיה חלק מהחיים שלהם, אם היה לבחור אבא ואמא שחינכו כמו שצריך, זה נהיה דבר פשוט אצלם שלא מורידים את הרגליים מהמיטה בלי נטילת ידיים, אולי בבוקר זה העבודה של האמא, כי האבא כבר רץ לעבודה, אבל בלילה יכול האבא להכין נטלה לו ולאשתו ולכל מי ששכח להכין, שיהיה לכל אחד מוכן נטילת ידיים בבוקר, וכשמגיע בבוקר וצריך ליטול ידיים, לא עושים חשבונות וחלישות הדעת, אלא פשוט נוטלים ידיים.

קדושת הנרות – אברי האדם

ובפעם האחת שהאדם מתבודד יבכה טוב על כל דבר, יבכה על המוח שלו, ועל העיניים שלו, ועל הפה שלו, ועל האוזניים שלו, ועל האף שלו. בכל שנה בפרשת בהעלותך היה מדבר מוהר"ש, משבעת הנרות, שבעה השערים האלו, כפי שרבינו מביא בליקוטי מוהר"ן [חלק א' סימן כ"א], שאי אפשר לו לאדם לזכות לשפע אלוקי אלא אם יקדש את פיו וחתמו ועיניו ואזניו, יראת שמים בחינת חוטם, דכתיב והריחו ביראת השם, ואמונת חכמים בחינת אוזניים דכתיב שמע דברי חכמים, רבינו מבאר שהפה וב' נקבי החוטם וב' העיניים וב' האוזניים הם שבעת הנרות, והמנורה היא המוח. ואי אפשר להרגיש את הקב"ה אם לא מתקדשים, ועל זה יש להתבודד פעם ביום, ולבכות על כך.

האדם לא מכונה – אבל התבודדות חייבים לעשות

אי אפשר להגיד לבן אדם מתי להתבודד, כי לכל אחד יש נפש אחר, אברכים באים ושואלים שיגידו להם בדיוק סדר היום מתי להתבודד וכו', אי אפשר לתכנן בן אדם, בן אדם הוא לא מכונה, יש מכונות שמכניסים מצד אחד צמר ובצד השני יוצאים בגדים, מצד אחד מכניסים ענבים, ומצד השני יוצא מיץ ענבים. מספרים שכשקראו להרה"צ מצעלים לתת את ההכשר על מפעל קדם, וראה איך משאית זורקת את הענבים ומצד השני יוצאים בקבוקים מלאים במיץ ענבים, הוא מאוד התפעל מזה, ואמר, שיום יבוא ויכניסו ענבים מצד אחד ויצא גוי שיכור בצד השני, מכונות אפשר לתכנן בדיוק, אבל בן אדם הוא לא מכונה, אי אפשר להגיד לבן אדם חייבים לקום בשעה זו ולהתבודד בשעה זו ולאכול בשעה זו, אצל כל אחד יוצא לו שעה אחרת מתאימה יותר להתבודדות, אבל זה בטוח שחייבים

לחסיד ברסלב לעשות דברים משונים, היה כאן בווייליאמסבורג איזה רב שיצא נגד ברסלב, כי היה אחד חולה נפש שכל יום אחרי שטבל במקווה הוא רקד במקווה ללא בגדים, ושאלו אותו למה הוא רוקד, הוא ענה שבברסלב רוקדים, הוא סך הכל חולה נפש, אבל הרב קנה את השטרות שלו ויצא נגד ברסלב, ואמר לבחורים שלא ילמדו בספרי רבינו, צריך להיזהר לא להוציא שם רע על רבינו, וכשיהודי מתבודד בתוך המקווה, אף אחד לא צריך לשים לב לזה, פניו אל הקיר, ולא שומעים ולא רואים כלום, כשיהודי יושב בין אנשים ומניח את ידיו על פיו ומתבודד, אף אחד בעולם לא שם לב לזה בכלל, היהודי טובל במקווה ואומר בשפתותיו להקב"ה, ללא קול: רבש"ע אני רוצה להיות יהודי, רבש"ע למה אני מגיע למקווה, אני רוצה קצת טהרה.

טהרת המקווה

לפני הסתלקותו של הרה"ק ר' נתן, בערב שבת לפני השבת האחרונה שלו, הודיעו לו שקרסה התקרה של המקווה, אי אפשר בכלל לתאר את הקור שהיה בחודש טבת בברסלב שבאוקראינה, אחרי כמה דקות הודיעו לר' נתן שלא קרסה התקרה מעל בור המקווה ממש, אלא בחדר הקדמי של המקווה, אמר להם ר' נתן, בין כה היה בדעתי ללכת בשבת בבוקר למקווה, על אף החולשה הגדולה שהיתה לו, ואז גילה ר' נתן את סוד המקווה, ואמר שהוא חזק בזה מאוד, 'שיהודי שהולך למקווה לשם שמים הוא יצליח לתקן הכל', מקווה לשון תקווה, ולכן יש כל כך הרבה מניעות על זה, ואומרים שילכו כבר אחרי זה, לא, אל תלכו אחרי זה, תלכו מיד למקווה, כמו שאתה מבין שאתה לא יוצא בין אנשים בלי לצחצח שיניים, אף שקמת מאוחר, כמו שאתה צריך לנקות את הגוף אתה צריך לנקות את הנשמה, ולכן אל תצא לעולם לפני מקווה.

חשיבות המקווה

אחרי זה הולכים למקווה בלי חשבונות, רבינו אמר שהדבר הראשון לתיקון זה הליכה למקווה, ויש כל כך הרבה מניעות ויצר הרע על כך, דוחים את זה סתם, אומרים שילכו אחרי התפילה, למה סתם להפוך את היוצרות, קודם תלכו למקווה, לפעמים שואלים מה יותר טוב, ללכת למקווה, או בזמן הזה להגיד את תחילת התפילה לפני הודו, כי אי אפשר להספיק את שניהם, אני עונה להם, תלכו למקווה, אחרי זה כבר תראו שיש לכם זמן להתפלל כראוי, אתה כל כך שבור ולכן אתה חושב שאין לך זמן, הטבילה במקווה כבר תביא לך הרבה זמן, כך מספרים על אחד מגדולי בעלי המוסר שאמר שחייבים ללמוד כל יום רבע שעה ספרי מוסר, ובאו לשאול אותו מה לעשות אם יש ליהודי רק רבע שעה שפנוי לו בכל יום, האם ללמוד אז מוסר או ללמוד אז דף גמרא, ענה לו, תלמד מוסר, ואז כבר תראה פתאום איך יש לך זמן ללמוד, כעת אתה בקטנות המוחין וחושב שאין לך זמן, אתה חושב שאתה לא יכול גם ללכת למקווה וגם להתפלל כמו שצריך, רבינו אומר שהמקווה היא המתקת הדינים, ואז כבר תראה שיש לך זמן, ואשרי מי שיכול להוציא איזה דיבור אחד קטן במים, צעקה קטנה חרישית רבש"ע אני רוצה להיות יהודי.

לא לבזות את רבינו

אני לא מדבר ח"ו לעשות דברים מוזרים, לא מפטפטים במקווה, לא לעשות משהו שכולם יראו שהבן אדם מוזר ומדבר לעצמו, כי חסיד ברסלב צריך מאוד להיזהר לא לבזות את שמו של רבינו, ראיתי בשדה התעופה כתוב שם, 'כשאתה יוצא לחו"ל, אתה המדינה', בן אדם יוצא ממדינתו הוא מייצג את מדינתו, אם הוא עושה שם בלאגן הוא מבזה את מדינתו, אותו דבר זה בחסידות ברסלב, אסור

[הלכות שבת הלכה ז' אות ל"ג], הקב"ה הזהיר לנו לזכור מעשה מרים, כדי להורות לנו, שאע"פ שמרים ואהרן היו צדיקים נוראים, אעפ"כ שגו בזה שהרהרו אחרי משה, ומזה ילמדו, שכל שכן ששאר העם אסור להם להרהר אחרי צדיק האמת, אף על פי ששומעים מצדיקים איזה קושיא עליו, עכ"ל.

רבינו מוליך אותנו בחיים הנוראים והקשים

תקשיבו לי ידיבורים הנוראים שקיבלתי ממוהרא"ש זי"ע, צריך לדעת שכל אדם בעולם הזה נמצא בסכנה גדולה, האדם נמצא במלחמה נוראית, מלחמת היצר, אנחנו שומעים עכשיו על מלחמות [רוסיה ואוקראינה] אין אנשים נחטפו למדינה אחרת ונמצאים במצב נורא, אנחנו גם נמצאים בחזית המלחמה, עם היצר הרע, ואין לאדם שום דרך ועצה אין להסתדר בעולם הזה, אין לו דרך אין להסתדר עם אשתו, אין להסתדר עם חברים, אין להסתדר עם עצמו, אין להסתדר עם ילדיו, אבל כשיהודי זוכה והוא מתקרב לצדיק אמת, והוא מתקרב לרבינו, הוא הולך אחרי המפקד, רבינו אומר לו כל הזמן מה לעשות, יש לו דרך להסתדר במלחמה הנוראית הזאת, רבינו אומר לו, תדבר כך עם ילדיך, ותעשה כך בבית, ולעצמך תעשה כך, והצדיק מחזק אותך ללמוד כל יום, כל יום קצת חומש, כל יום קצת גמרא, כל יום קצת משניות, ואם אתה לא מבין מה שאתה לומד, תגרוס, וזה יביא אותך למקום גבוה, ומי שהולך עם הצדיק הוא לא בסכנה, העולם מתקדם ושומעים אין אנשים נופלים מאוד באופן נורא, פעם זה עוד היה בושע שמישהו לוקח סמים, היום לצערי זה כבר לא בושע, העולם נהיה יותר ויותר מפחיד, מתחילים לחשוב מה יהיה עם הילדים והנכדים, אבל מי שהולך עם צדיק הוא לא נמצא בפחד,

אם יש צורך אפשר להתמקלח אחרי זה

בשולחן ערוך בהלכות מקוואות נפסק, שמי שחייב בטבילה אסור לו אחרי זה לרחוץ את גופו, זה אחד מ"ח דברים שגזרו ב"ש וב"ה, ואסור ללכת למקלחת אחרי מקווה, חז"ל תיקנו את זה בזמניהם שלא היו מים נקיים במקווה, היו בורות סרוחים, וכל מי שרק הלך לטבול, הכין מראש קערה עם מים נקיים לשפוך על עצמו, ואנשים היו אומרים שמה שמטהר זה רק המים של אחרי המקווה, וכל מי שהיה טמא הגיע לטבול רק עם גיגית מים, ולכן תיקנו חז"ל שאחרי המקווה אסור לרחוץ, וכל זה למי שחייב בטבילה, אבל אנחנו הולכים למקווה רק בגלל תוספת טהרה, ולכן אין חייבים להקפיד על כך [וכפי שמביא ביסוד ושוורש העבודה שער העליון פרק א' שיש להתרחץ במים אחרי המקווה], ומי שרוצה להקפיד דווקא שלא להתרחץ אחרי המקווה, יכול להמשיך להקפיד על כך, והוא יכול לבוא מיד בבוקר, כשהכל עוד נקי וצח, ומי שלא מרגיש נוח עם מי המקווה, שיתקלח אחרי זה, אבל שילך למקווה, ושלא יחשוב על חלישות הדעת באותן רגעים, יהודי ששותה קפה בבוקר לא חושב אם הוא ראוי לקפה, ולפעמים הוא הולך לקנות קפה עם קש, ולא חושב אם הוא ראוי לזה, ורק כשמגיע ללכת למקווה ולברך ברכת התורה הוא חושב שאולי הוא לא ראוי לזה, אסור לאדם לחשוב מהבלבולים כשזה מגיע לעבודת השם

לא להרהר אחרי הצדיק

בסוף פרשתינו אנו מוצאים את פרשת מרים והצרעת, התורה אומרת, ותדבר מרים ואהרן במשה, הרק אך במשה דבר והלא גם בנו דבר, והאיש משה ענו מאוד. ויש לנו מצוה לזכור בכל יום פרשה זו, זכור את אשר עשה ד' אלוך למרים, ומבאר ר' נתן את הענין בליקוטי הלכות

זה הבעל שרוצה קניות, אחד רוצה לאכול בבית אחד רוצה לאכול אצל המשפחה, אבל מי שיש לו צדיק, ומי שמקורב לרבינו יש לו דרך, כי רבינו הזהיר אותנו לכבד את האשה, ר' נתן אומר שרבינו כל כך הזהיר אותנו בזה עד כדי כך שרבינו לא רצה לשבת בשולחנו כשהיה אחד שפגע באשתו, והוא כנראה היה צודק, כי בדרך כלל כל אחד צודק... כל ה'פותר חלומות' שעושים שלום בית, לא יודעים מה לעשות, כי כשמגיע הבעל, הם שומעים שהבעל צודק, ואומרים שאם היא לא תיכנע יהיה כאן גט, ואז הם מדברים איתה, ואומרים שהיא צודקת ואומרים לה שהיא חייבת להתגרש, ואז הם שומעים ממנו שהיה לו סיבה למה שהוא עשה, ואז הפותר חלומות מבין שהיא עבדה עליו, וחוזר חלילה, והאמת היא ששניהם צודקים, ומה עושים כאן, הצדיק מלמד אותנו מה לעשות, מי צודק כאן, רבינו אומר לכבד את האשה, רבינו אומר שהאשה צודקת.

אשה צריכה שיקשיבו לה ויכבדו אותה

יש תורה קטנה בליקוטי מוהר"ן בענין זה, בחלק א' סימן ר"ב, וזה לשונו: כל מי ששכלו קטן ביותר, צריך לחלוק לו כבוד ביותר, כי כל מה ששכלו יותר קטן הוא יותר חפץ בכבוד, וכמו שאנו רואים בחוש, שהנשים מקפידין מאוד על כבודם, ורוצים מאוד את הכבוד, וזה מחמת שהנשים דעתן קלה וקטנה מאוד, עכ"ל. ראיתי פעם אצל חסיד ברסלב בטלפון שלו, שכאשתו התקשרה הופיע על המסך 'סימן ר"ב' בתורה קטנה זו יכול אדם לחיות חיים טובים בשבעים שנותיו, הוא לא צריך ללכת לעזרה ולטיפול למטפל שלא יכול לעזור לעצמו, שהוא נותן שתי שיעורים חנם, ואחרי זה משלמים רבית דרבית בעשר השיעורים הבאים, רבינו כאן נותן לנו דרך לחיות בחיים, רבינו מגלה לנו שלא משנה מי צודק, הבעל צריך ליכבד יפה לאשתו והוא צריך לכבד את אשתו,

כי הצדיק אומר לו מה לעשות, הוא אומר לו תמיד את אותם הדברים, ללמוד חומש ומשניות וגמרא, גם בשנת ת"ח ת"ט וגם בשנת תשפ"ה הצדיק ימשיך את אותם הדיבורים, תלמד קצת בכל יום וזה יציל אותך.

הצדיק מוביל אותך לתורה הקדושה

הצדיק אומר לך, שעל כל מה שרק עובר עליך, תנסה לגרוס פרק אחד של משניות, ותראה שהכל נרגע, ואם גרסת כבר פרק, תנסה לגרוס עוד פרק, ואם כולם צוחקים עליך ואומרים שזה לא נחשב ללימוד התורה, לכך יש לך את רבינו שאומר לך שזה כן נחשב ללימוד, התחילו לא מזמן מסכת יבמות, זה היה נראה משהו מאוד מפחיד, הצדיק אומר לך תלמד כל יום דף, רבינו אומר לנו ללמוד כל יום גמרא, וכעת אנחנו כבר אווזים ביבמות דף קא. הרי אם אגיד לך ללמוד כעת מאה דף גמרא במסכת יבמות, לא תסכים, אבל דף אחד אתה מוכן, ורבינו מלמד אותנו שעוד דף מצטרף לעוד דף, וגם אם לא מבינים, לא עוצרים, ממשיכים הלאה, זה מתנה שקיבלנו מהצדיק.

רבינו נותן לנו דרך בשלום בית

הרי בלי צדיק אין אדם יכול לחיות עם אשה עם שלום בית, שני אנשים בריאים לא יכולים לחיות יחד בדרך הטבע, רק אם אחד קצת לא בריא זה אולי אפשרי להסתדר, אבל כששניהם נורמלים אין יכולים להסתדר יחד, לכל אחד יש דעה אחרת וטעם אחר והבנה אחרת, כל אחד רוצה משהו אחר, אחד כן רוצה רהיטים אחד לא רוצה, אחד רוצה לסדר את השולחן ככה אחד רוצה ככה, אחד רוצה דשא בחוץ אחד לא רוצה, אחד רוצה לצאת יותר, אחד רוצה יותר להיות בפנים, אחד רוצה רק לקנות ואחד רוצה רק לחסוך, פעם זה האשה שרוצה קניות ופעם

לנקודה, הוא מספר: היום לא יצאתי בסוף לקנות, אבל האשה מספרת: בעיקרון רציתי מאוד לצאת לקניות, ואז היה בעיה עם הנעליים, ואז ההיא התקשרה, ואחרי זה חשבתי אולי לצאת, ואחרי זה החלטתי שלא כדאי לצאת וכו' וכו', ובסוף לא יצאתי. וזה הסיפור כשלא יצאה, תארו לעצמכם את הסיפור כשכן יצאה... אבל את כל הסיפור הזה אתה הבעל חייב להקשיב עד הסוף אם אתה רוצה חיים טובים, אשה מרגישה שאין לה בעל אם הוא לא מקשיב לה, היא לא צריכה את הכרטיס אשראי, היא לא צריכה את ה'דמי לא יחרך'.

לא צריך עסק אם זה על חשבון הבית

העשירים נמצאים בבעיה גדולה בענין זה, כי יש להם הכל, הם יכולים לקנות חברים, הם יכולים לקנות כבוד, הם יכולים לקנות גם 'סיום', הוא לא עושה סתם מסיבה, הוא מזמין משהו עם קפוטה שיהיה סיום מכובד, אבל דבר אחד הוא לא מצליח לקנות, את האשה, כל כמה שבועות הוא קונה לה תכשיט יקר אחר, והיא לא צריכה את זה, יש כאן אברך בבית מדרש, שאשתו קיבלה עכשיו תכשיט מזהב שעולה כמה אלפי דולרים מסבתא שלה, היא אמרה לה, סבא נתן לי את זה, אבל אני לא רוצה ללבוש את זה, כי הוא לא מדבר איתי, הוא לא מקשיב לי, הוא רק קונה לי תכשיטים אני לא צריכה את זה, תקחי את זה, מה אשה צריכה, שיקשיבו לה, אל תגיד שראש הישיבה לא מבין את האברכים, אני מבין טוב מה עובר על האברכים, אבל אני גם יודע מאיפה הדברים מגיעים, הגיע אלי אברך והתלונן שאשתו ממרת לו את החיים וצווקת וכו', אחרי זה הם עלו ביחד, וכשהם הגיעו אלי, שאלתי אותה אם זה נכון כל מה שהוא אומר, היא אומרת שזה נכון והיא מאוד מאוד מתביישת, אבל היא לא רצתה בכלל לעשות לו רע, אבל מה לעשות שהיא כבר

ומי שמציית לרבינו יש לו חיים טובים, כי רבינו מגלה לנו את הסוד, מה אשה צריכה, היא לא צריכה מטבח חדש באמת, היא לא צריכה בגד חדש, היא צריכה שתקשיב לה ושתכבד אותה, היא צריכה בעל שידבר איתה בכבוד, היא צריכה בעל שיכיר בה, אלו צרכים של אשה, ואשרי מי שיש לו צדיק ומקורב לרבינו, כי בן אדם אחר יגיד, אני הגעתי הביתה אחרי יום עבודה, מה היא רוצה ממני, למה היא לא נותנת לי לחיות, והאמת שהבעל צודק, לאברכים יש טענות שאני לא מבין אותם, אני מבין טוב טוב, אני גם מגיע הביתה אחרי יום מותש, ורק רוצה לנשום, הבעל מגיע הביתה והיא אומרת לו אתה לא עושה כלום בבית, מה זה לא לעשות כלום, הרי עבדתי כל היום קשה כדי לפרנס אותך, אבל רבינו אומר שלא נכנס כאן בכלל ענין הצדק, מי צודק ומי לא צודק, צריך כאן להיות חכם, לדבר יפה ובכבוד.

היא לא צריכה כסף רק הקשבה ואכפתיות

מה אשה צריכה באמת, היא צריכה דבר אחד, להקשיב לה, להקשיב לסיפורים שלה, היא הלכה והיא חזרה, והיא מספרת את הסיפור אחרת מהבעל, אני לא רוצה ח"ו לעשות צחוק מנשים כי אותו דבר אפשר לצחוק על הגברים, צריך שיעמוד בדחן בחתונות אצל הנשים ויצחק על הגברים, זה מאוד מיושן השיטה הזאת לעמוד אצל הגברים ולצחוק על הנשים, הייתי השבוע בחתונה והגיע בדחן ועשה את השיטה הישנה הזאת, בדחן מבוגר מאוד שעוד צוחק על הנשים, הברדחנים היום כבר צוחקים על האדמור"ם ועל המדיניות וכו', הציבור בכלל לא צחק, לא יודעים מה הוא רוצה, אני מקדים את זה כדי שלא תחשבו ח"ו שכאן צוחקים על הנשים, אני רק רוצה שתבינו את ההבדל, כשבעל מספר סיפור, הוא ניגש מיד

במאפיית מצות ותהיה מרוצה, ואתה שואל מה יהיה עם העתיד שלך, אני יגיד לך מה יהיה עם העתיד שלך אם תמשיך עם העסק, אשתך תעזוב אותך והילדים שלך יזרקו אותך לבית אבות, כי הם חונכו על כסף וכסף, אני מאוד רוצה שיהיה לך עסק עצמאי ואני רוצה שתעשה הרבה כסף, אבל זה רק בתנאי שיש לך שעות קבועות, ובתנאי שאתה לא מביא את המשרד הביתה, אשתך רוצה לדבר איתך, היא רוצה לספר לך סיפור שלם שהיא היתה צריכה לכבס שוב את הכביסה, ושהיא עשתה עוגה ונשרפה, תקשיב לה, סך הכל מדובר בכמה דקות, תקשיב את כל מה שהיא מספרת מאמא שלה ומאחותה, למי היא תספר את כל הכאב שלה, מה אתה זורק לה כרטיס אשראי או תכשיט מזהב, ולכן חייבים צדיק, צריך את רבינו שיתן לנו דרך.

היצר מבלבל נגד הצדיק כדי לקחת את הכל

והיצר הרע מפחד מאוד מרבינו, ובמקום לעבוד קשה לקלקל את השלום בית, ולקלקל את הילדים, אז הוא מכניס איזה ארס נגד הצדיק, האם רק במשה דיבר השם, ולכן צריך כל יום לחזור ולשנן, שאף אם יש קושיות על הצדיקים, לא להקשיב לזה, ומיד יעשה כל אחד לעצמו חשבון, מה קיבלתי מהצדיק, מי זה שמזכיר לי שוב ושוב ללכת הביתה ולדבר יפה, מי זה שמזכיר לי להיות ירא שמים, מי זה שמזכיר לי להתחיל שוב מחדש, הרי את כל הדברים האלו אני מקבל כאן אצל רבינו, בתחילת ההתקרבות כשהגעתי לרבינו אצל מוהרא"ש, היה נגדי הרבה מחלוקת, אני רשמתי את הכל, אני לא רוצה להוציא את זה, אבל כשאני קורא את זה אני רואה שזה מאוד מאוד מצמרר, אבל הסכנה הגדולה ביותר שהיתה לי זה כשהגיעו אנשים ואמרו לי, שמוהרא"ש

מחכה כל היום שהבעל יחזור הביתה, והיא תוכל לספר לו בדיוק מה הילדים עשו, מי ציית ומי לא, ומי עשה משהו מעניין וכו', וככה אני מחכה כמה ימים, ואין עם מי לדבר, ואני חושבת אולי בשבת הוא יסכים לשמוע, אבל הוא לא כאן, הראש שלו בעסקים, ובסוף התפוצצתי עליו, מה לעשות, והאמת היא ששניהם צודקים, אבל צריך להקשיב לה, אם היית מקשיב לה היית חוסך את הכל, מה יש לך מהעסק שלך, למה אתה צריך את העסק הגדול הזה, תעבוד אצל משהו, מתשע בבוקר עד 5 אחה"צ, חמש דקות לפני חמש כבר תתחיל להתכונן ללכת הביתה, נכון שאתה לא תעשה מספיק כסף, ונכון שאם יש לך חתונה ואתה הולך מוקדם אתה מקבל פחות כסף, אבל לפחות יש לך מח, כשאתה הולך הביתה אתה יכול להקשיב לה ולשמוע את כל מה שיש לה להגיד, מי שהוא עצמאי יכול באמת ללכת לעבודה מתי שהוא רוצה והוא יכול לעשות הרבה כסף, אבל הראש שלו כל היום בעסקים, למה צריך את העסק אם אין לך בית ואשה, אולי עדיף לעבוד בשפיכת המים במאפיית המצות, ותוכל לאכול ארוחת ערב עם אשתך, ולא תצטרך כל דקה לענות משהו על הודעה אחרת למישהו אחר.

לא להכניס את העסק הביתה

כשהייתי ילד ידעו שבעלי העסקים מסיימים לעבוד אחרי הצהריים בשעה 5 או 6, ואחרי זה הולכים הביתה ומבלים עם בני המשפחה, והולכים למנחה מעריב, והולכים לשיעור תורה, והולכים לדבר עם הדיין, היום האברך עסוק עם הטלפון כל היום, אין לו זמן ללכת למנחה מעריב וללכת הביתה, כי יש לו עסק עצמאי, אז תגיד לי למה אתה צריך בכלל את העסק, הרי אין לך מזה כלום, למה שתיקח הביתה את הטלפון שלך, למה שתהרוס את כל החיים שלך בגלל העסק, אם זה העסק שלך אז תסגור את העסק, לך לשפוף מים

להיזהר מגירושין

יש לי צדיק שגורם לי לשמוע את הסיפורים של אשתי, מה יש מופת יותר גדול מזה, הרי זה מה שהאשה צריכה, היא צריכה אוזן קשבת, אני מתחנן אליכם אברכים יקרים, אל תכניסו את הטלפון הביתה, אל תכניסו את זה לרכב, אתה יוצא עם אשתך ברכב עם הטלפון, היא מרגישה כמו לגלגל חמישי, הרי בן אדם צריך לדבר עם מישהו, ומה יהיה בסוף כאן, האשה תמצא מישהו לדבר איתו, אם הבעל לא מקשיב לה, היא חייבת לדבר עם מישהו, או עם אמא שלה, או עם אחות שלה, או עם שכנה, ואוי ואבוי אם היא מגיעה למטפלת, ובמקרים יותר טובים היא מגיעה לדיין של הבעל ולמורה דרך של הבעל שינסה לעזור שם בבית, בתקווה שהדיין לא יגיד להתגרש, כאן בהיכל הקודש מוהרא"ש מאוד הזהיר אותנו מגירושין, היו כאן בחורים שבכו לי שרוצים שידוך, והקרבתי להם המון, נתתי עבורם בכיות נוראות בפתחת הארון שהייתי חושב רק עליהם, נתתי להם ביזיונות שעברתי שנתתי לזכותם, ולילות ארוכים של חיפוש שידוכים, ואחרי זה מגיע הבעל ואומר שנמאס לו בבית ורוצה להתגרש, זה הדבר הכי נוראי שיכול להיות, על זה אני לא מוחל, הרי אחרי שהוא התגרש לא טוב לו בכלל, הוא נהיה אומלל ומסכן גדול, היום הוא יושן כאן ומחר שם, ומי מדבר על זה שיש ילדים, הם כמו קורבנות שחוטים, ואין כזה דבר 'אני לא צריך לסבול בגלל הילדים', אתה כן צריך לסבול בגלל הילדים, ואם אתה לא רוצה לסבול, תכופף את הראש שלך אל הקב"ה ותראה שאתה לא סובל, ואני רוצה לראות את החיים טובים שלך עם האשה השניה, הרי שם אתה סובל עוד יותר, התחתנת תמשיך את החיים שלך עם הנישואין שלך, ותמתיק לך את החיים.

הוא קל ואינו ירא שמים, הרי מוהרא"ש הדפיס מליוני קונטרסים רק כדי להודיע שיש הקב"ה בעולם, ואנשים מדברים לשון הרע שוב ושוב, והחלטתי שאותי לא מעניין לשמוע כלום, אני לא הגעתי לכאן לחפש איזה אדמו"ר לתמונה, אני לא מחפש איזה בטלן שיושב על קצה הכסא עם כפיפות ראש, או מישהו שהולך על השולחן בלי נעליים, אנשים לא אוהבים אדמו"ר נורמלי... לי לא היה מעניין כל הדברים האלו, וכל התנועות האלו, חיפשתי מי שיקרב אותי להשי"ת.

הצדיק גורם לי ללמוד ולהתפלל

מוהרא"ש דיבר על אחד המנהיגים שישב וקיבל קהל ללא מכנסיים, מוהרא"ש אמר, מה הבעיה ללבוש מכנסיים, הוא מפחד שאם ילבש את המכנסיים כולם יראו שהוא לא מוכר כלום, וכך הוא יושב עם גטקס ואומרים שהוא רואה גילויים גדולים... אצלינו מוהרא"ש התנהג בפשטות גדולה, אני זוכר שביבנאל אצל אחינו בני עדות המזרח מוהרא"ש כן התנהג בדרך זו לגלות דברים, אני הייתי אצל מישהו ביבנאל, והוא אמר לי שפעם אחת הוא דיבר בטלפון עם מוהרא"ש, ומוהרא"ש אומר לו, אתה לא מתבייש, אני מדבר איתך ואתה מגרד את האף, הרי בפניי לא הייתי עושה כך, מוהרא"ש היה מראה להם שהוא רואה הכל, הוא היה אומר לאנשים מי כבר נושע ומי לא, ואיזה ילד יוולד להם, כאן בארה"ב הוא היה טמיר ונעלם ולא ראינו את הדברים האלו, אבל אני עשיתי לעצמי כל הזמן את החשבון, מה מוהרא"ש עושה לי, הוא גורם לי את המופת הכי גדול, שאני שוב פותח את המשניות ואת החומש, כשאני מסיים עד שני, זה כמו מישהו שרוקד על השולחן עם מגבת, וכשאני לומד פרק משניות זה כמו מישהו זורק שום, אלו הדברים הכי גבוהים והכי חשובים.

שמירת עיניים – שלום בית

מי שמפקיר את עיניו באמת החיים שלו בבית נמאסים, תשמור על העיניים שלך יהיה לך טוב בבית, תקשיב לה ואל תהיה עסוק עם הכסף כל הזמן, הראש שלך כל היום בכסף ולכן לא טוב לך בבית, אני זוכר שכשהייתי בחור נכנס איזה אברך לקארלסבורג אצל סבא שלי ובוכה ומראה סימנים איך אשתו הכתה אותו, ואחרי זה הסתכלו עליה וראו שכמעט הוציא לה את העין מהמקום, שני אנשים ללא שכל, במקום שיקשיב ללבטיה ויחסוך הכל, היה עסוק עם כסף ועסקים, אנחנו נמשיך לציית לרבינו, לכבד את האשה ולדעת שהיא תמיד צודקת, אברך אחד אומר לי, שהוא מרגיש ממש כמו במצרים, הוא בונה בשבילה בנין שלם, כמו פתום ורעמסס, ודבר אחד קטן שלא עשה מה שצריך, ואז היא מפילה את כל הבנין ולא שווה כלום כל מה שעשה, המשל מצויין,

רק הנמשל לא כל כך טוב, אתה נתת לה כל מיני דברים שהיא לא צריכה, תן לה מה שהיא צריכה, תתפלל להרגיש שהיא חשובה בעיניך, תתפלל להקב"ה שהיא באמת תהיה חשובה בעיניך, תתפלל להקב"ה שתמצא את החן בבית, כשיש השראת השכינה יש חן, בן אדם שחוטא ופוגם ועושה עבירות, לא מוצא יותר חן בבית, אנחנו נמשיך להסתובב אצל רבינו ותלמידיו שמדברים דיבורי אמונה, נמשיך ללמוד ספרי רבינו, ונמשיך לנסוע לאומאן על אף שרב פלוני דרש נגד אומאן, אנחנו נמשיך ללכת כל לילה הביתה, ולדבר עם האשה, ולא לצאת לבלות עם חברים, ונגיד לה שאנחנו הולכים לשבת איפה שהיא רוצה, ואז כשהוא מכבד אותה היא כבר תגיד שהיא מוכנה ללכת איפה שאנו רוצים, אלו המתנות הגדולות שמקבלים מרבינו, אשרינו.

שיעור ביום שני פרשת בה"ב תשפ"ה

בירושלים עיר הקודש

לא יכול, שהוא בעל עבירה, ושהוא לא מצליח להישאר בצד הקדושה, שיהיה ברור בעצמו שהוא כבר לא יכול להיות צדיק ולא ירא שמים, תראה איך שוב כעסת, תראה איך אתה שוב מונח בשטויות והבלים, איך הראש שלך חושב מדברים שאי אפשר לדבר עליהם, האדם אומר לעצמו: תתבייש לך במחשבות שלך ובהתנהגות שלך, ואז הוא מחליט שזהו זה.

אבל הזוכה להתקרב לרבינו, רבינו מפיח בו מחדש רוח חיים, והיצר לא יכול לייאש אותו, אם אדם זוכה וקורא את המכתבים והקונטרסים שזכינו במתנה ממוהרא"ש, שלקח את ספרי רבינו והוריד אותם לשפה שלנו, כאן בירושלים שפכו דמו של מוהרא"ש, אבל כעת רואים את כל מה שהוא הקים, צעקו על מוהרא"ש בטענה למה הוא עושה דברים חדשים, ומוהרא"ש אמר, מה אני יכול לעשות, מגיעים אלי בחורים ואברכים, והם לא מבינים ליקוטי מוהר"ן הם לא מבינים ליקוטי הלכות, וזכינו שהקב"ה נתן למוהרא"ש לשון לימודים, לחזק את היגיעים ואת השבורים, ולקח את דברי רבינו והוריד אותם לדור שלנו.

מוהרא"ש לא חידש כלום מעצמו, מוהרא"ש לקח הכל מספרי רבינו ומר' נתן, היתה תקופה שמוהרא"ש היה מסיים כל הספר 'ליקוטי הלכות' בכל חודש וחודש, כשמישהו זוכה

א מחיה להיות כאן, אולי תגיד שראש הישיבה אומר את זה בכל מקום, ורוצה לתת לכולם הרגשה טובה, אבל אני מתכוון לזה באמת, אני רוצה שתראו כמה אני רוצה להיות כאן עכשיו, היום בבוקר בשבע כבר הגעתי לכאן, ועכשיו תשע בלילה, אולי נראה לכם שאני ישנתי טוב עד עכשיו, אתם יכולים לשאול את אלו שליוו אותי כל היום, הם לא היו כל היום, הם התחלפו באמצע, אחד הגיע בבוקר בשבע עד אחרי התפילה, אחרי זה הגיע אחד ללוות לביקור במוסדות, אחרי זה הגיע אחד ללוות בזמן קבלת קהל, אחרי זה הגיע מישהו אחר בזמן אסיפת המלמדים והמחנכים, שאלו אותי אם אני רוצה ללכת לנוח עכשיו, אמרתי שכן, המנוחה הכי טובה שלי זה לבוא שוב כאן לבית מדרש ולדבר איתכם, אני לא מחפש לספר את הסדר היום שלי, אני רק רוצה להגיד לכם, שאני אחרי ארבע עשרה שעות של דיבור עם אנשים, ועוד לא אכלתי כלום היום, רק שתיתי בבוקר שתי כוסות חלב, וכעת אני בא לנוח כאן בבית מדרש, א מחיה להיות אתכם יחד.

כמה אנחנו צריכים להודות להקב"ה, שהוא ריחם עלינו וקירב אותנו לרבינו, בחדר היכל הקודש, כמה נסיונות יש על כך, וכמה מניעות ונפילות, ורבינו אמר שמפילים את האדם בעבירות עם תוכנית ברורה, היצר רוצה להוכיח לאדם שהוא

צדיק? על ידי הפה, רבינו מלמד אותנו שאפשר לדבר עם ד', רבינו אומר [בליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ח] שהדיבור היא כמו תינוק עם אמא, אנשים מוכנים לשחק עם התינוק ולצחוק איתו, עד הרגע שהתינוק מתלכלך, ואז אף אחד לא רוצה לגעת בתינוק, רק האמא לוקחת את התינוק, תבוא אמו ותקנח, היחידה שמוכנה לקחת את התינוק ולנקות ולדבר עם התינוק, מקלחת ומזככת ומנקה, ואחרי זה חוזר תינוק נקי, רבינו אומר את זה על הפסוק כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד, הדיבור כמו אמא, ההולכת עם התינוק בכל מקום, אף במקום הטינופת, ומנקה את האדם, אף אם האדם נפל לעבירה, למקום מטונף, בן אדם פגם רח"ל, והוא מלוכלך בחטא, רוצים לזרוק אותו מהבית מדרש ומכל מקום, יש לו תקנה אחת, ללכת לאמא, לדיבור, להיכנס לחדר ולדבר עם ד', רבש"ע אני מלוכלך, רבש"ע תרחם עלי, רבש"ע תסתכל בתוך הלב שלי, אני רוצה להיות טוב, מדברים אל ד' כמו אל חבר.

אני כל כך מקנא כאן בילדים הקטנים שלומדים כאן בחדר, יש להם את המתנה של התבודדות, לי נודע מזה רק אחרי החתונה שלי, תתארו לעצמכם, כבר היו לי גרביים שחורות, וכובע רחב, ומשקפיים שחורות, עם פיאות מסודרות, וכבר קיבלתי סמיכה בהוראה, ולא ידעתי מהסוד הזה שאפשר לדבר עם ד' כמו שמדברים עם חבר, גם אני אמרתי הרבה תהלים, גם אני עבדתי לעצמי... אולי מתוך לשמה גם טוב כי בסוף בא לשמה, וד' עזר לי מצאתי קונטרס קטן 'אשר בנחל', לא ידעתי בכלל מי כתב את זה, ושם ראיתי שאפשר לדבר עם ד', אפשר פשוט להגיד: רבש"ע אני רוצה להיות יהודי טוב.

היום ומסיים פעם אחת את הספר, והוא כבר נחשב לחידוש גדול, אבל מוהר"א ש"ס סיים כל חודש את כל הספר, ועל זה הוא היה אומר לא לחקות אותו, ולא לעשות ככה, כי זה דבר מאוד מאוד קשה.

ליצר יש תוכנית ברורה איך להפיל את האדם, יש אנשים שמספיק להם 2 נפילות, יש אנשים שעדיין לוקחים אחד מספרי החסידות ומתחזקים ואותם הוא מפיל עוד קצת, עד שהוא מוכיח להם שהם אבודים, וברגע שיהודי זוכה ומתקרב אל רבינו, הוא רואה שהוא יכול לחזור, רבינו אמר [חיי מוהר"ן תנ"ג]: אם הייתי עובר על העבירה החמורה ביותר לא הייתי נופל מזה, אלא הייתי ממשיך אחר העבירה להיות איש כשר כמו מקודם, רק אח"כ הייתי עושה תשובה. כשרבינו אומר עבירה חמורה, הכוונה ממש לחמורה, מה זה למשל העבירות חמורות ביותר, כגון אנשים שבמזיד הולכים לחלל קדושת יום כיפור ואוכלים סעודה דשינה עם חילול מלאכות ביו"כ, או עריות רח"ל וכדומה, ועל זה אומר רבינו, שהוא לא היה נשבר מזה, אלא היה עושה תשובה.

היכן כתוב בתורה פרשת התשובה? זה לא כתוב על מי שמדבר עם התפילין, זה כתוב על עבודה זרה, על אחד מג' העבירות החמורות, התורה אומרת 'והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל וגו' ועבדתם שם אלוהים עץ ואבן' ואח"כ אומרת התורה 'ושבת עד ד' אלוהיך ושמעת בקולו כי קל רחום ד' אלוהיך'. רבינו לא נותן לנו להיבהל מהיצר שמפחיד אותנו, ורבינו אומר לנו שאפשר תמיד לחזור אל ד', ואפשר להיות צדיק.

ומה הדרך לחזור אל ד', ולהיות

[מ'שרייט און מ'שרייט און מ'שרייט
העלף מיר טאטע נעם מיר ארויס
פון די בלאטע], אני חשבתי שרק
בארה"ב קשה עם שמירת עיניים, אני
רואה שגם כאן בארץ ישראל צריך
רחמי שמים מרובים, מה העצה לך,
רק העצה של רבינו, לצעוק: רבש"ע
תוציא אותי מהבוץ.

• ההתבודדות היא עצה לכל דבר,
גם למי שקשה לו התפילה, הוא
לא מרגיש טעם בתפילה, דיברתי
לאחרונה עם אחד הבחורים שראיתי
שהוא מזלזל ולא מגיע כל כך
לתפילות ולסדרים, כי לשיעור חיזוק
אני מאפשר לכל אחד להגיע, אבל
אי אפשר להגיע לישיבה ולהסתובב
בישיבה ולישון בישיבה, אם לא
לומדים ומתפללים כרגיל, הבחור
בכה ואמר, אין לי שום טעם בתפילה
ובתורה, אין לי טעם במשניות, יש
לי טעם רק בבילויים, אמרתי לו
שהישיבה היא לא מקום להכנסת
אורחים, לשיעורים כולם יכולים
לבוא, חוץ מאנשים חולים שרוצים
ח"ו להחטיא, אני העמדתי ממונים
על כך שיבדקו כל הזמן אם אין ח"ו
חולים, גם אורחים שמגיעים אם ח"ו
הם חולים הם לא יכולים להיכנס
לבית מדרש, פעם אחת עלה לישיבה
אברך שנודע לי שהוא עשה עבירות
עם בחור אחד, אמרתי לו אתה לא
יכול לדרוך אצלינו, אתה אברך יקר
וחשוב אבל אם תיכנס לישיבה אני
יודע שהבחורים יתנו לך מכות, הוא
שאל אם הוא לא יכול לעשות תשובה,
אמרתי לו שהוא בוודאי יכול לעשות
תשובה אבל בבית כנסת אחר... אבל
מי שלא חולה יכול להיכנס לשיעור,
אבל לישיבה אי אפשר להיכנס
מי שלא לומד ומתפלל, ואמרתי
לבחור, אם אין לך טעם, תגיד את זה
לרבש"ע, הוא אומר שגם לזה אין לו
טעם, אמרתי לו שלא צריך לזה שום

• יש לך טלית, תסגור את הטלית
מלפניך, תסגור את הדלת של הטלית,
ותגיד: רבש"ע אני רוצה להיות יהודי
טוב, והקב"ה מנקה אותך, א מחיה,
יוצאים נקי וטהור, יהודי יושב בבית
מדרש ורואה שכולם מתפללים, איך
רק אני מיובש כאן, גם אני התפללתי
פעם, מה קורה איתי, למה אני בעונש,
יש סיפור כזה אצל הבעל שם טוב
הק' זי"ע, שכולם עמדו והתפללו
ביום הקדוש, ועמד שם ילד אחד,
ועשה צעקה בקולו וצפצף בפיו,
הילד הזה היה יתום, ובאותם זמנים
מי שהיה יתום לא היה יכול ללמוד,
כי לא היה מי שישלם למלמד, הוא
כבר היה ילד גדול, וראה איך שכולם
בוכים במחזור ביום כיפור, הוא
הרגיש שהוא נחנק, הוא גם רוצה
לעשות משהו למען ד', לכן הוא שאג
בקול גדול, ורוד שלו נתן לו סטירה
ואמר לו לצאת, ואחרי התפילה שאל
הבעל שם טוב הק' מי זה שצפצף
באמצע התפילה, היתה גזירה
נוראית בשמים ולא הצלחתי לבטל,
והילד עם הזעקה שלו ביטל את זה.
וזה מה שרבינו מלמד אותנו, שאם
אנחנו נראים כמו אותו ילד, עומדים
באמצע הבית מדרש ורואים כולם
מתפללים, ומרגישים יבשים לגמרי,
אפילו לא רוצים לצפצף, אבל אנחנו
יכולים להגיד את המילים הפשוטות:
רבש"ע אני רוצה להיות טוב.

• יהודי מחזיק בשקט טלפון קטן,
שאפשר לצפות בו עבירות, והוא
חושב לעצמו, רבש"ע אני כל כך
קשור ומחובר לזה, רבש"ע תתיר את
הקשרים, יש לו עצה אחת, מי שנמצא
בתוך הטינופת, יכול רק לצעוק אל
ד', כפי שרבינו אומר [שיחות הר"ן
שיחה קכ"ט], אפילו כשנופלין לתוך
רפש וטיט, שקשה לו מאוד לצאת
משם, צועקין וצועקין וצועקין,
עזור לי אבא, תוציא אותי מהבוץ

של תפילה והתבודדות, כבר דיברנו מזה אתמול, אבל אחרי שהקשבת היום לאנשים, אני חייב לדבר מזה שוב, כי דיברו איתי מזה הרבה יש לי כלל כזה, שכל מה שאברכים מדברים איתי, אני מדבר עליהם בשיעורים, אני בחיים לא הייתי מדבר מהדבר הזה, מה יש להסתכל בראיות אסורות, זה דמיון אחד גדול, רק חסר דעה יכול להסתכל שוב ושוב ושוב, אין לזה שום הגיון, מילא פעם אחת, אבל אנשים רואים שוב ושוב, שעות ארוכות, אנשים בוכים ואומרים שרואים ראיות אסורות ולא יודעים איך לצאת מזה, רק העצה של תפילה והתבודדות יכול להוציא את האדם מזה.

• זה מתחיל בלראות חדשות, אנשים רואים כל היום שטויות והבלים, מדברים בחדשות דברי הבל כל הזמן, התקשרו עכשיו אצלי בבית לילדים בארה"ב, והם מיד שאלו מה קורה עם המלחמה בארץ ישראל, כי בחדשות מספרים שיש מלחמה, הם לא יכולים סתם להגיד שהכל טוב והשמש זרחה והכל כל כך יפה, כי אף אחד לא יתקשר לשמוע את החדשות ולא יהיה להם פרנסה, לכן הם אומרים שכעת זה כבר מתקרב מאוד והאיראנים כבר מסיימים את הפצצת אטום, ואחרי זה מספרים על איזה גנב שפרץ בחנות, סך הכל שיכור רצה תפוח, מה כבר קרה, הרי כל לילה זורקים תפוחים, תתנו לו תפוח, אבל בחדשות מספרים שמסתובבים עבריינים שפורצים לחנויות, סך הכל הוא רצה תפוח, אבל כבר צריך לשלוח את כל הילדים לטיפול, כי הם לא נרדמים בלילה, אחרי ששמעו שמסתובבים עבריינים ברחובות, והאמת שאין כלום, והחדשות משגעים את האדם.

• אני מתחנן אליכם, אני לא יודע

טעם, פשוט עושים את זה בצורה הכי יבשה, רבש"ע אין לי טעם, יהודי חייב להוציא כל יום כמה מילים אל ד', אשרי מי שזוכה להגיד, רבש"ע יש לי כאלו נסיונות כבדים.

• יהודי לפעמים חושב לעצמו, אני כבר אבוד, מי אמר לך דבר כזה, צריך לדעת שאין דבר כזה, יהודי לא אבוד, תראו מה רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן, בחלק ב' סימן קי"ב, כשאתם הולכים הביתה, תפתחו את הספר ותנשקו את הספר ותקראו את המילים של רבינו, וכך אומר רבינו: לענין ההתחזקות לבל יפול האדם בדעתו, מחמת ריבוי הפגמים והקלקולים שקלקל על ידי מעשיו, רבינו מדבר ממישהו שכבר נפל המון בעבירות, ריבוי פגמים וקלקולים, וממשיך רבינו ואומר: אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן. זה לא סתם שיר, אלו מילים של רבינו, אם אתה מאמין שאתה יכול לקלקל, אתה חייב להאמין שאתה יכול לתקן, אולי אתה מאוד מבוהל ואתה לא מבין איך, כמו ילד קטן שדוחף את האצבע בין 2 עמודי ברזל בסורגים של החלון, והוא רואה שלא יכול להוציא את זה, הוא צועק והוא מבוהל, לא יודעים מה יהיה, כולם צועקים, מגיע איש הצלה יהודי מיושב, ואומר דבר מאוד פשוט, אם זה נכנס לכאן זה גם יכול לצאת, הוא מרגיע את כולם ולאט לאט מוציא את האצבע משם, ככה זה עם כל בעיה שיש, אם אתה יכול להיכנס לבעיה אתה גם יכול לצאת, לפעמים מבהלה חושבים שאי אפשר לצאת. 'אויב דו גלייבסט אז דו קענסט טוהן שלעכט, גלייב און גלייב און גלייב, אז דו קענסט געבן א פארעכט'.

• מי שמרגיש שהוא חייב ללכת לטיפול, כי הוא מכור לראיות אסורות, יקח את העצה של רבינו,

לקטע זה בתפילה, שם אתם עוצרים ומתחננים על זה, עושים שם חניית ביניים, תסגרו את הטלית, לא חייבים לזרוק את כל הטלית מקדימה, קצת סוגרים את הדפנות שלפני העיניים, ואומרים: רבש"ע אני מסתכל בעבירות, רבש"ע אני רוצה להסתכל אבל באמת אני לא רוצה להסתכל, והאמת שאני כן רוצה, כי אני באמצע סיפור, ויש לי כמה פרקים לסיום, אבל אני באמת לא רוצה, רבש"ע מה אני עושה כאן. ומי שיודע יודע שהסיפורים האלו לא נגמרים, ויש אנשים שאומרים לי ירחם השם שזה חשוב ובריא, כי צריך להשתחרר וכו', זה טוב להשתחרר כשמדברים עם ההורים או עם חבר טוב, ישיחנה לאחרים, אבל מי שחושב שישתחרר מהבעיות שלו על ידי הראיות האלו, ידע שהוא רק יפול יותר.

- ובחור שאין לו טלית יכול לעשות את זה עם השפתיים, וזה אחד הדברים הקשים שיש לי בישיבה, כי אני צריך להשגיח על הבחורים, בפאנל הבא תשאלו את השאלה הזאת 'מה הדבר הכי קשה שראש הישיבה מקריב לאנשי שלומינו בגלל שהוא ראש ישיבה', התשובה היא שאני לא יכול להתבודד כשאני מתפלל בישיבה וכשאני הולך לקברי צדיקים, אני נמצא אצל התנא רבי שמעון במירוץ, ואני רוצה להתבודד, ואנשים מסתכלים לי לתוך הפה, אני אומר לבחורים, תשים את הסידור על הפה, אף אחד לא רואה מה אתה אומר, ותגיד: רבש"ע אני מסתכל בעבירות, אני רוצה להיות שמור.

- כל כך טוב לאדם כשהוא שומר על עיניו, כי אם הוא שומר על עיניו, הוא יצליח לשמור על המוח, ואם הוא שומר על המוח הכל טוב, כי אם ח"ו המוח נפגם, כל אבריו נפגמים וכל קדושת היסוד נחרבת לגמרי,

איך לקרוא לכם, תלמידים, חברים, אני יגיד אנשי שלומינו, אני מתחנן אליכם אל תצפו בחדשות, אין מה לראות, אין מה לשמוע, כל השנים מספרים את אותם הדברים, אתם תראו שאחרי שתעבור תקופה ולא תשמעו חדשות, יהיה לכם פשוט כיף, אברכים מגיעים ואומרים לי, תודה רבה שיניתם לי את החיים, ואני אומר להם שאני אפילו לא מכיר אותם, אז הם אומרים שראו ב'אשית' ובמכתבים, שלא כדאי לשמוע חדשות, הפסיקו לשמוע, והחיים כל כך רגועים ומאושרים, והנשים הפסיקו לקחת כל מיני ויטמינים ושמינים ושאר השטויות והסגולות שמוכרים בחדשות, בן אדם שומע בחדשות שמחר יהיה יום חם נוראי, ברגע שהוא שמע את זה הוא כבר מרגיש שלא יכול לנשום מרוב חום, הרי מחר רק ב3 אחה"צ יהיה חם למשך שעה, והוא כבר מזיע, ואחרי זה הוא שומע שמחר תהיה סערה גדולה, ואז הוא מיד רץ לקנות שישיות מים.

- והחדשות לעצמן זה עוד לא נורא, אבל זה רק דרך ופתח ליפול בעבירות, ברגע שמתחילים לראות נופלים עד לנמוך ביותר, אולי מישוהו אומר לעצמו אני רואה רק סרטים של סיפורים רק סרטים של פעילות וכו', תדעו שבדברים הפשוטים ביותר יש את העבירות החמורות ביותר, יש שם עבודה זרה וגילוי עריות, וכל הבעיות של שלום בית וכל הבעיות שיש לאדם בינו לעצמו, והלחצים והפחדים, ולמה פלוני מסתכל עלי וכו', הכל מגיע מזה שהוא הפקיר את עיניו, ובסוף מאבד את הכל.

- ומה העצה לצאת מזה, העצה היא כל יום להקדיש לזה טיפת זמן בדיבור אל ד', תקבעו לעצמכם באמצע התפילה, שכשאתם מגיעים

ספרים אחרים, אחד הטענות שהיה כאן על מוהרא"ש שהוא הוציא את הספר פעולת הצדיק ולא כתב מאיפה זה, ומוהרא"ש בדווקא לא רצה לכתוב מאיפה הוא לקח את זה, כי רצה שהקורא יוכל לקרוא ברצף, במקום לכתוב אחרי כל קטע המקור לך, זה כתוב בשיחות הר"ן וזה כתוב בחיי מוהר"ן וזה כתוב בכוכבי אור וזה שמע מר' לוי יצחק, אומרים שזה הספר היחיד שמכניסים ל'שול', ש'כח.

• כשר' נתן התקרב לרבינו, אמר לו רבינו שילך לבקר את רב העיר ר' אהרן, כשהגיע לשם הוא הסתכל בחלון, וראה שהרב יושב על 'שולחן ערוך' גדול, ובוכה: רבש"ע אני רוצה להיות ירא שמים, מה צריך יותר מזה, זו מתנה כל כך גדולה, גם אני מגיע מבית חשוב ומחסידות חשובה, אבל ובוודאי דיברו אצלינו מתפילה, אבל אף פעם לא אמרו 'רבונו של עולם אני רוצה להיות ירא שמים', אמרו לי שאני ירא שמים אני הכי חשוב מהקהילה, ולא מתאים שאני ידבר עם מישהו בלי כובע וחליפה... יהודי יכול לעמוד בחנות שלו, וממלא את המדפים, ובאמצע אומר בשקט: רבש"ע אני רוצה להיות יהודי, אני רוצה שמירת עיניים, ואז כל הבית מתהפך לטובה.

• נהיה מאוחר, אבל אני חייב לדבר על שלום בית, אני נהייתי רענן כאן, ואני יכול להמשיך קבלת קהל עד הבוקר, רק צריך עכשיו גבאים חדשים שיהיה להם כח לזה, אבל אני חייב לדבר קצת משלום בית, צריך לדעת שאי אפשר להתנהג בהפקרות, אי אפשר להפקיר את העיניים ולהיות עם שלום בית.

• אמרתי היום בבוקר שכאן בהיכל הקודש מאוד קל לדבר ולהשפיע,

כששומרים על העיניים והולכים ברחוב כשמסתכלים למטה, מרגישים טוב, מרגישים גבורה, וכמה שאני יגיד שהראיות האלו הם רק דמיון ולא עושים כלום זה לא יעזור ולא ישכנע, מה כן יעזור, הצעקה אל ד', רבש"ע תרחם עלי אני רוצה להיות ירא שמים.

• בתחילת חייו של רבינו כולם אחזו מרבינו, אף אחד לא התנגד נגדו, אחרי שרבינו נסע לארץ ישראל, רבינו חזר ואמר, הבאתי לכם מתנה, מחלוקת, רבינו הלך לגור בזלאטיפלי ואז התחיל הרעש נגד רבינו מהמתנגד, רבינו גר שם שנתיים, ואמר שהיה לו פעמיים גיהנום במקום זה, כי חז"ל אומרים משפט רשעים בגיהנום שנים עשר חודש, והוא סבל שם שנתיים מהמתנגדים, והשתדלו אצל דודו של רבינו הרה"ק הרבי ר' ברוך ממעזיבו שיתן לרבינו רבנות באחת הערים, כי ערים רבים היו תחת מרותו של הרה"ק הרבי ר' ברוך, ואכן דודו של רבינו אמר שמביא לו את העיר ברסלב, וראשי הקהילה מהעיר ביקשו מרבינו שיבוא לשם, ורבינו התנה איתם כמה תנאים, אחד התנאים היה שיתנו לו מעמדות, הרי כולנו התחייבנו בכתובה להביא פרנסה, וגם רבינו עמד על זה, וביקש תנאי נוסף, שהרה"ק ר' אהרן יבוא להיות רב העיר ברסלב, כי היה אז חורבן נורא בעם ישראל, כמו שהערב רב עושים עכשיו בארץ ישראל, מנתקים את היהודים מהיהדות, והרה"ק ר' אהרן עשה להם מחדש סידור קידושין וכו'.

• אם אתם רוצים לדעת איך ר' אהרן התקרב לרבינו, תראו בפעולת הצדיק, אני רוצה להגיד לכם שלפחות עשר שנים מתחילת ההתקרבות היה הספר 'פעולת הצדיק' ליד המיטה שלי, וחזרתו על זה שוב ושוב, היום יש לי

מניחים על זה גרעינים ופיצוחים וכו', השתגעו לגמרי, והאברך יוצא בליל שבת לבית מדרש, הוא לא רוצה עדיין להניח על הפלטה שזה לא ישרף, ואמר לה שרבע שעה לפני שהוא מגיע הביתה, להניח את זה על הפלטה, אבל בינתיים ילד אחד בכה וילד שני משך לה את הבגד מכאן ונדנד מהצד השני, ובאמצע היא גם נרדמה מרוב עייפות, ושכחה להניח על הפלטה, והוא מגיע הביתה וצועק, אתה השתגעית? אתה לא מתבייש? אתה צועק על אשתך בגלל חלה? אתה צועק עליה בגלל אוכל? כל סעודת שבת לא שווה לך כלום בגלל חתיכת אוכל? בבית מדרש אתה משחק הצגה של יהודי יפה.

- למה ילדים יוצאים לתרבות רעה? הם רואים את הזיוף הנורא הזה, הם רואים איך אבא שלהם נחשב מהאנשים החשובים בקהילה, ובבית הוא גורם לאמא שלהם לבכות כל הזמן, האם זה יהדות? הוא חושב שברחוב יש אהבה אמיתית, פוי, רבוננו של עולם, לכן בורחים מהבית, אין חמצן בבית, ההורים לא יכולים להסתכל בעיניים אחד לשני, כאילו שיש כאן כוונות גבוהות, בקידוש הוא עומד עם השטריימל והטלית ביחד, ועושה תנועות קדושות, ואחרי זה צועק על אשתו, ואז לא יתפלא שהבן שלו לא רוצה את כל העבודה המזוייפת הזאת.

- ירחם השם איך שמדריכים היום חתנים וכלות, רבוננו של עולם, המדריך כבר בן שישים, והוא מבין שלא צריך להתחתן וכו' וכו', וכו', אתה לא מתבייש? איך אתה הולך נגד התורה? תראו לי בשולחן ערוך את הלימודים האלו? עבודת השם זה להתחתן, ולעבוד את ד' עם האשה, האברך מגיע הביתה ולא מדבר עם אשתו, כי כתוב 'אל תרבה שיחה עם

כל המדברים והמשפיעים צריכים כל היום לחפש סיפור חדש ומשל ונמשל חדש, הדרשנים של פעם היו מסתובבים עם סיפור ומשל אחד, וכך היו הולכים מישוב לישוב, אבל היום הכל מוקלט ומצולם, וחייבים כל הזמן לחדש משהו אחר, אצלינו בהיכל הקודש, נתן לנו מוהרא"ש עבודה קלה, אנחנו חוזרים על אותם ארבע דברים שוב ושוב, אף שבבוקר דיברתי על שלום בית, אני צריך לדבר על זה שוב, כי פתאום אתה מגיע הביתה ואתה רואה שהיא לא מדברת איתך, כי היא ביקשה ממך משהו שתעזור עם הילדים ולא עזרת, והיא צודקת, או שאבא שלה פגע בה, והיא כעת כועסת על כל העולם, אז צריך להזכיר שוב, שצריך לכבד את האשה.

- צריך לזכור את דברי רבינו בשיחות הר"ן [שיחה רס"ד]: הזהיר לכבד וליקר את אשתו, כי אמר, הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאוד מאוד מילדיהם, כאשר ידוע לכל עוצם מכאובם וצער ויסוריהם בכמה אופנים קשים וכבדים מאוד מאוד על כן ראוי לרחם עליהם וליקדם ולכבדם. זו עבודת השם, אברך צועק בבית מדרש בתפילה, זה מאוד יפה, השאלה היא איך אתה מתנהג בבית, האם אתה צועק עליה בבית? היא שכחה להכין משהו שרצית, ולכן אתה צועק? היא לא כיבסה לך את הציצית, וכי בגלל זה אתה צועק? תתבייש לך, אני לא יודע מה אוכלים כאן, אצלינו בארה"ב יש שגנען חדש, אוכלים חלה מיובשת וחמוצה, קוראים לזה sourdough [מחמצת], יש לי לפעמים אורחים מארץ ישראל שצוחקים על זה, הם לא רוצים את החלה השחורה הקשה שאפשר להרוג עם זה אנשים, ומבקשים על זה שלושים דולר, היום

שיעזור שם ויעשה אור בבית, כל אברך יכול לעשות את זה בביתו, היא יוצאת קצת החוצה, הוא מרים את שרוליו ומסדר את הבית, במקום למשוך לה את החוט של הטלפון, כשאני התחתנתי היה רק טלפון עם חוט, והבעלים היו מושכים את החוט שהיא כבר תסיים את הטלפון, אחרי זה כבר היה טלפון אלחוטי של 2 שלוחות, ואז הוא היה מרים את הטלפון השני ולוחץ שם על אחד הכפתורים לחיצה ארוכה, שיעשה רעש, במקום שבזמן הזה יסדר קצת את הבית, ויכניס אור הביתה.

• בבית אתה לא 'ברייח התיכון' ולא 'ברייח החיים', אלא 'מלאך המוות', ואתה גם שוטה גדול, כי הכלל בדברים כאלו הוא שאם אתה רוצה למשוך משהו אליך, אל תיקח אותו מאחרים ואל תגיד לו לבוא אליך, אלא להיפך, תגיד לו שילך לאן שרוצה ושאתה לא צריך כלום, ותראה איך הוא רץ אליך, אם אתה רוצה שאשתך לא תדבר עם אחותה, אל תגיד לה לא לדבר איתה, אלא תגיד לה רק לדבר לאחותה כל הזמן, ואז תראה שהיא תפסיק לדבר, אותו דבר כאן בבית מדרש, אל תגידו לאנשים שיבואו להתפלל כאן, לא צריך כאן אנשים, אולי בגלל שאני אומר לכם כל הזמן ללכת הביתה ולעזור, לכן הגעתם כאן כל כך הרבה אנשים לשיעור בלילה... יש מקומות שאומרים לאנשים שמי שלא יבוא לטיש יזרקו לו את הילדים מהמוסדות, אני אומר הפוך, תלכו הביתה, בליל שבת אני לא נותן לאברכים שיעלו אלי, אני אומר לכולם תלכו הביתה, צריך להיות בליל שבת בבית.

• ואם תשאלו שדרך הבעל שם טוב היתה לשבת יחד בליל שבת, האמת היא שאין לנו מושג כלל וכלל מהי דרך הבעל שם טוב, רבינו כבר אומר

האשה', ולכן הוא מדבר בבית מדרש שעות ארוכות ולא מגיע הביתה לעזור, תלך הביתה תעזור קצת תדבר עם אשתך, ואחרי זה תלך ללמוד ולהתפלל, או תלך לישון ותקום מוקדם, או תתבודד, עבודת השם צריכה להיות בתוך הבית, זה היה היסוד של מוהרא"ש.

• לא לברוח לעשות טובות לאחרים כשלא עוזרים בבית, יש אברכים שהם נקראים 'ברייח התיכון' של הקהילה, עוזרים לכולם, אבל בבית כשאשתו אומרת לו, שהיא רוצה קצת לצאת עם חברות, או ללכת לבקר את אמא שלה ואת אחותה, ושהוא ישמור על הילדים, הוא אומר שיש לו שיעור בבית מדרש, תעשה שיעור בבית, תשכיב את הילדים, ותלמד ח"י פרקים בבית, א מחיה, ואם יש לך קצת שכל, תעשה לה הפתעה, ותסדר קצת את הבית, כמה זמן זה כבר לוקח, כמה דקות.

• הייתי במירון אצל אבא שלי, ושמעתי שם אימרה כל כך נפלאה בשם הרה"ק מטשעבין זי"ע, וכל הנסיעה שלי כבר השתלמה לי, הכל היה שווה, לבוא ולשמוע את זה, אני כבר למדתי את הגמרא הזאת כל כך הרבה פעמים ואף פעם לא שמעתי את המימרא הזאת, הגמרא אומרת שר' יוחנן הלך לבקר את ר' אלעזר גליא לדרעיה ונפל נהורא, הרים את בגד זרועו ונפל אור בבית, אמר אבא שלי דבר נפלא מהרה"ק מטשעבין, מה הכוונה גליא לדרעיה, הוא ראה שר' אלעזר מאוד שבור ולא מרגיש טוב והכל חשוך בבית, הרים ר' יוחנן את שרוליו והתחיל לסדר את הבית, תוך כמה דקות ונפל נהורא, נהיה אור בבית, אני לא מבין איך אני לא חשבתי על הפשט היפה הזה, יהודי שוכב על מיטתו כל כך חלוש, דברים מתבלגנים בבית, הוא צריך משהו

ויהיה שם התעוררות גדולה, והאמת שהאוצר אצלך בבית, האוצר הוא שאתה אומר לילדים להכין נטילת ידיים ולקרוא קר"ש.

- אני רואה שיש מי שלא מכיר את שפת האידיש, תתפללו על זה כל יום, 'רבש"ע עזור לי להבין את שפת האידיש', ותראו ישועות, משהו כותב למוהרא"ש בשו"ת ברסלב למה מדברים אידיש, זה של הגרמנים, ורבינו מדבר בשבח שלימות לשון קודש בליקוטי מוהר"ן [חלק א' סימן י"ט], שזה תיקון הברית, ומוהרא"ש עונה לו שאידיש זה שלימות לשון קודש, לשון קודש הכוונה שמדברים שפה נקיה, כאן הערב רב עשו שפה מאוד מכוערת עם ניבול פה ירחם השם.

- ילדים קטנים צריכים לשמוע אלפי פעמים להכין נטילת ידיים, עד שנכנס להם לראש, כל לילה מחדש אומרים להם שוב, בסוף זה נעשה הרגל, כמוכן שאומרים את זה עם הרבה אהבה, א מחיה שהנחת קערה לנטילת ידיים, שכחת להכין, מצויין תכין עכשיו.

- אני לא יודע מתי להגיד לכם ללכת הביתה, כי זה קצת מוזר כאן הסדר היום, בארה"ב יוצאים בבוקר לעבודה, וחוזרים בערב, פה יש הפסקה באמצע היום, הולכים הביתה לנוח, אחרי זה יוצאים בחזרה לעבודה, בבוקר זה כמו באמריקה, רצים לעבודה ואין זמן לילדים, אבל בערב תהיו בבית, תשכיבו את הילדים, בחורף מתפללים מעריב לפני זה, ובקיץ מתפללים מעריב אחרי זה, אין לאן ללכת, כשהילדים יושנים מדברים קצת עם האשה, והיא מתחילה להגיד שהברז שבור, והמזגן שבור, והמזגן מטפטף זה בחינת 'משיב הרוח שמוריד גשם'...

את זה בחיי מוהר"ן [סימן מ"ו] שהיום אין לנו כבר את הדרך של הבעל שם טוב, ככה גם כתוב בספר 'ייואל משה', ואנשים רצו לשרוף את הספר, והרה"ק מסאטמאר אמר שיש היום רק שני דברים שנשאר לנו מהבעל שם טוב הק', אמירת הודו בערב שבת, ואכילת פערפיל [פתיתים] כליל שב"ק, אני לא חושב שדרך הבעל שם טוב היתה להוציא את האברך כליל שבת שיסתובב וידבר עם חברים כל הלילה, מוהרא"ש אמר לנו שאנחנו צריכים להיות בבית כל ליל שבת, ואם תשאל שמוהרא"ש עצמו הגיע כמה פעמים לארץ ליכנאל וערך שם את השולחן כליל שבת, התשובה היא כשמגיע צדיק פעם בתקופה צריך ללכת אליו, וגם אז לא יושבים עד עלות השחר, רבינו גילה לנו שיש לנו אוצרות בבית, שיש לנו עבודת השם בבית.

- אתם מכירים את הסיפור של האוצר שמצאו בבית, שמספרים בוואך נאכט [ליל ברית], הסיפור מגיע מרבינו, לרבינו היו הרבה תלמידים שהיו מלמדים בכל מיני ערים ומקומות, ורצו לדבר מרבינו ומהעצות שלו, מבלי להזכיר את שמו של רבינו, ולכן סיפרו כל מיני סיפורים על שמו של הבעל שם טוב, כל הסיפורים של רבינו מספרים בשם הבעל שם טוב, הסיפור בקצרה שיהודי חלם שיש אוצר מתחת לגשר, ונסע לשם, וראה שם שוטר, וסיפר לו את חלומו, אמר לו השוטר וכי בגלל חלום נוסעים, אני חלמתי שבבית פלוני יש אוצר תחת הגשר, וזה הבית של היהודי הזה, מיד החיש את פעמיו לביתו ומצא את האוצר אצלו בבית, ויש המשך של סיפור של שידוך וכו', זה סיפור מרבינו, בן אדם חושב שימצא את האוצר שם ושם, הוא ילך לעשות חבורה תחת הגשר, וישיר ליד המים,

אפשר לדחוף אחד את השני, אי אפשר לצעוק על השני, מה תעשה אחרי החתונה, אסור לצעוק אחד על השני 'משוגע', אצלינו זה ניבול פה, אם ילד צועק ככה, אפשר לשים לו פלפל שחור על הפה... צריך ללמוד לדבר יפה.

- להורים צריך לדבר יפה, ולהורי האשה צריך לדבר יפה, ואם האשה בוכה נגד אבא שלה ואמא שלה, אסור לך לדבר, אתה תקשיב לה ותשתוק, אם ח"ו תגיד מילה אחת שאבא שלה חולה נפש, זה יכול להביא לגירושין, גם אם זה נכון וחמץ חולה נפש, אסור לך להגיד את זה, אני רוצה שכל האברכים ידעו את זה, וכל הבחורים ידעו את זה, ואף הילדים יכולים כבר לשמוע את זה, תכניסו את זה במוח, שתזכרו מזה כשתצטרכו, אם האשה משיחה את הלב נגד בני משפחתה, מקשיבים לה, ואפשר להגיד לה: כואב לי לשמוע מה שעברת, חס ושלום להגיד לה שאבא שלה נוכל, וכבר ראיתי בשידוך שהוא מבטיח ולא משלם... זה יוביל לגט ח"ו.

- עוד משהו אני רוצה שתדעו, תסלחו לי שאני דוחף בשיעור אחד כל כך הרבה דברים, כי אני כבר חוזר מחר לארה"ב אני חייב עכשיו לדחוף הכל, אם אשתך מדברת נגד אמא שלך, הרי זו גמרא מפורשת של 'כלה וחמותה', אתה תקשיב לה, ותגיד לה שהיא צודקת, ואחרי זה תבוא עם חכמה, ותגיד שבדיק דוברת עם אמא שלך, והיא מאוד אוהבת אותה, תגיד לה 'כמה אמא שלך אוהבת אותך', ואף אם היא תגיד שזה לא יכול להיות, הרי אמא שלך צועקת עלי, תכבה את האש, תגיד שהיא היתה ביום קשה ובמצב רוח נוראי בגלל מישור אחר, והאמת היא שהיא מאוד אוהבת אותך, תגיד לה את זה שוב ושוב, ואז תעשה אותו דבר בצד השני, כמו אהרן

וצריך גם לעשות זה וזה כי אחותי עשתה כך, ובעלה עשה כך, ואח שלי עשה כך לאשתו, והאברך צריך שיהיה לו קצת שכל שיצא לקנות קצת גלידה וקצת פופקורן וידבר איתה, וישב במרפסת באויר הצח, ואומרים שבעזרת השם יום אחד יהיה כסף ויעשו בית יפה, ויעשו שני קומות, למעלה ישנו ולמטה ילמדו וכו', אני אתן לך הכל, שידבר אליה מאוד יפה, הרי הכל זה רק למוח, תגיד לה שיום אחד יהיה לך כסף ותקנה לה הכל.

- בארה"ב יש גזירה נוראה בימות הקיץ, אנשים גרים בבתים יפים מאוד, ואורזים חבילות ונוסעים לעשרה שבועות לצריף קטן ושבור, אני לא יכול בכלל לתאר לכם איך זה נראה, הבעל חוזר לעבודה לעיר, אנשים פרודים רחמנא ליצלן לעשרה שבועות, זו גזירה נוראית, בשבת הוא מגיע לצריף סחוט לגמרי, אחרי שהיה בפקקים חמש שעות, והאמת איך זה יכול להיות שהאשה מסכימה לישון שם בצריף כזה, הכל כי היא חושבת שיש לה דירה בעיר, הכל זה במוח, אם אתה יודע שעוד מעט יהיה טוב, הכל טוב, ככה צריך לדבר בבית, להרגיע קצת ולאכול קצת, ולדבר יפה, וממשיכים בסדר החיים.

- לדבר יפה בבית, זה מהדברים החשובים ביותר בחיים, אבל לצערי לא מתאים לדבר מזה ברבים, רואים שהאברכים לא מסתדרים בבית ושולחים אותם לטיפול, במקום שישמעו את הדברים החשובים האלו מוקדם יותר, ב"ה כאן יש ישיבה מוצלחת, והמגיד שיעור מדבר לבחורים מכל הדברים החשובים באמת בחיים, ואם בחור אחד דוחף את חברו, מיד המגיד שיעור אומר לו, עכשיו אתה תסתדר, או שתחזיר לו או שלא והוא ינצח אבל זה יעבור, אבל מה תעשה אחרי החתונה, אי

כאלו של שלום מאחד לשני.

• אחד מהדברים היפים ביותר שהיה לי כאן באירוע פסח שני, כשהגיעו אברכים מהיכל הקודש לאירוע, ומאחורי האברך מגיע חמיו, ואומר לי, ש'כח על החתן שלי, הוא מדבר כל כך יפה, הוא מכבד את כולם... אברך שאל אותי מה לעשות שהוא לא אוכל איזה מאכל בגלל איזה חומרא, ואצל חמיו אוכלים את זה, אמרתי לו שיעשה את זה בדרך כבוד, שאף אחד לא ישים לב שהוא מחמיר, שח'ו לא תהיה חכם ותגיד לו, שרק רצית להגיד שבהלכה כתוב אחרת, פתאום האברכים נהיים תלמידי חכמים ויודעים את ההלכה, וגם יודעים שיש הלכה של 'הוכח תוכיח', ירחם השם, ואילו לא קרבתנו למהרה"ש רק כדי ללמוד איך לדבר עם הורי האשה, דיינו, רק להגיד כל הזמן 'תודה לך חמיי, ואם סיימו את הסעודה תוריד את האשפה, ואל תברח אחרי שאכלת ותגיד גוט שבת וזהו.

• צריך לעשות הפצה, איך עושים הפצה, בהתנהגות, אחרי שסיימו לאכול אצל ההורים, מסדרים קצת את השולחן כמה דקות, בזמן שהנשים מדברים ונפרדים, הבעל מוריד כמה בקבוקים וכמה צלחות, מסדר קצת את הכסאות, בכמה דקות הוא קידש שם שמים, אני לא רוצה לקחת את כל המפיצים מעבודתם בקודש שעוסקים בהפצה בצמתים וכו', שימשיכו בפעולתם, אבל ההפצה הכי טובה זה בהתנהגותם, כל בני המשפחה רואים שהאברך שהתקרב לרבינו, הוא עובד השם, והוא נורמלי.

הכהן, תגיד לאמא שלך כמה אשתך אוהבת אותה, ואם היא שואלת למה תמיד כשאתם מתארחים כאן אשתך יושבת כאן אצלנו כשהיא מצוברחת ולא מדברת, תענה לה שהיא מאוד מתביישת, אבל האמת היא שהיא כל כך שמחה לבוא לכאן ולראות אותך, ובזה אתה מציל את הבית שלך, ותיקח את הסוד איתך בקבר, ואל תגלה אחרי חמש שנים שהכל היה משחק, ואל תדרוש תשומת לב שידעו שאתה מומחה וכו', מספיק שהקב"ה ידע.

• גם בחבורה קדושה של 'היכל הקודש' יכולים בקלות לעשות מריבות, צריך מאוד להיזהר מזה, האריז"ל גילה שבזמנו הגאולה היתה צריכה לבוא, אבל היתה מריבה בין הנשים שבבני חבורתו, והן עיכבו את הגאולה, ולכן אם אתה רואה שאשתך לא מסתדרת עם חברה שלה, כשאתה מגיע לבית מדרש ואתה פוגש את בעלה, תגיד לה כמה שאשתך שמחה לדבר עם אשתו, וככה בצורה חכמה עושים שלום, כך בניתי את הקהילה מהתחלה, היינו סך הכל חמשה משפחות בהתחלה, אחרי שזרקו את הילדים שלי מהתלמוד תורה, הייתי צריך לפתוח תלמוד תורה, ואחרי זה היינו צריכים לצאת לקיץ למחנה, ופתאום ראיתי שזאת לא מדברת עם זאת וכו', לא היה איכפת לי כלום מה שקורה ברחוב, כל יום לכלכו עלי ודיברו נגדי, והכריזו רמקולים נגדי, וזה לא הציק לי כל כך, אבל ברגע שאני רואה מחלוקת בין כמה האנשים הבוודים האלו, הייתי חייב לעסוק בזה, כל הזמן העברתי מסרים

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 9191-444-1212

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com